

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

IV. An cuilibet homini detur gratia sufficiens ad salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

frum, in qua nos suã non nostrã iustitiã iustos facit, ut ea sibi
vera nostra iustitia qua nobis ab illo est, nihil de adiutorio gra-
tia Dei (quantum arbitror) inter nos controversis relin-
quetur.

SECTIO IV.

An cuilibet homini detur gratia sufficiens
ad salutem.

Qvæstio de solis adultis intelligenda est, de infanti-
bus enim agitur postea: illius igitur sensus est, an
cuilibet adulto detur gratia sufficiens ad bene ope-
randum, & ad salutem per bona opera consequendam,
Pro cuius resolutione

Dicendum est, Deum cuilibet homini adulto, siue fi-
deli, siue infideli, siue prædestinato, siue reprobato, dare
gratias sufficientes ad bene operandum, & ad salutem
per bona opera consequendam.

Huius assertionis veritas probatur 1. ex scriptura.
Prou. 1. Sapientia foris predicat, in plateis dat vocem suam:
in capite turbarum clamitat, in foribus portarum urbis
proferit verba sua, dicens: Usquequo paruuli diligitis infanti-
am, & stulti ea, quæ sibi sunt noxia, cupient &c. en pro-
feram vobis spiritum meum, & ostendam vobis verba
mea; ex quibus verbis aperte colligitur diuinam gratiam
vndequaque diffundi, & ad omnium corda penetrare;
omnesque per illam sufficienter admoneri & excitari ad
bonum: & Sap. 11. Misereris omnium, quia omnia potes, &
dissimulas peccata hominum propter penitentiam. Dilige enim
omnia quæ sunt, & nihil odisti eorum quæ fecisti, quomodo
autem Deus misereretur omnium, & parceret omnibus,
si non daret saltem ijs auxilium, quo conuerterent ad pœni-
tentiam possent si vellent. S. Ioan. 1. Erat lux vera, quæ il-
luminat omnem hominem venientem in hunc mundum; quæ
verba de luce interioris gratiæ intelligunt SS. Patres ac
nominatim S. Chrysostr. & S. Cyrill. in illum Euangelij
locum, & etiam S. Aug. infra citandus.

Pro-

Probatur. 2. tum ex ijs, quæ diximus tract. præc. vbi ostendimus, Christum Dominum pro omnibus passum ac mortuum, tum etiam ex ijs, quæ seq. dicemus.

Probatur 3. ex SS. Patribus S. Dionys. de coelest. Hier. c. 9. vbi dicit, *immensum, & infinitum divini luminis pelagus semper paratum esse, & patere omnibus ad participandum*: S. Chrylost. hom. 7. in S. Ioan. *Gratia, inquit, in omnes diffusa est: non Iudæum, non Gentilem, non Græcum, non Barbarum, non Scytham, non liberum aut servum, non virum aut mulierem, non senem, aut iuuenem fugit, & dedignatur; omnibus eadem est, omnibus se facilem exhibet*: S. Ambr. lib. 2. de Abel & Cain cap. 3. *Omnibus, inquit, opem sanitatis detulit, ut quicumque perierit, mortis suæ causas sibi ascribat, qui curari noluit, cum remedium haberet, quo posset evadere*: S. Aug. lib. 1. de Gen. cont. Manichæos cap. 3. vbi explicans supra citata S. Ioannis verba (*erat lux vera quæ illuminat omnem hominem*) *Illud, inquit, lumen non irrationabilium animalium oculos pascit, sed pura corda eorum, qui Deo credunt, & ab amore visibilibus rerum & temporalium se ad eius præcepta servanda convertunt, quod omnes homines possunt si velint, quia illud lumen illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum*, quod confirmat lib. 1. retractationum cap. 10.

Paulus Orosius denique (vt plurimos alios omittamus prolixitatis evitandæ gratiâ) qui S. Augustini discipulus fuit, cuiusque operâ & studio S. ille Pater ad Pelagianam hæresim profigendam plurimum usus est, in apologetico de arbitrij libertate contra Pelagium longè ante medium sic loquitur; *Mea semper hac est fidelis, atque indubitata sententia, Deum adiutorium suum non solum in corpore suo (quod est Ecclesia, cui specialia ob credentium fidem gratia sua dona largitur) verum etiam in hoc mundo gentibus, propter longanimitatem sui æternamque clementiam subministrare, idque spectatum, quotidie, per tempora, per dies, per momenta, per annos, & cunctis & singulis, (& aliquibus interiectis sic concludit) ex quo evidentissime declaratum est, nemini hominum deesse Dei adiutorium, præsertim cum & seductor adsit, & infirmitas.*

Pozz

Porro hic obseruandum est, quòd, quamuis nemo sit, cui auxilium gratiæ desit illud tamè omnibus nõ æqualiter dari; alijs siquidem maius, alijs minus confertur. Hoc manifestè patet ex varijs scripturæ locis: Psalm. 147. *Non fecit taliter omni nationi: Luc. 8. vobis datum est nosse mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis.* Et satis constat ante Christi aduentum longè vberiora gratiæ auxilia Iudæos præ alijs populis habuisse, vt testatur locus Psalmi citatus; & certum est, Christianis longè potiora eiusdem gratiæ beneficia, quàm Turcis & alijs infidelibus conferri; cuius rei alia ratio afferri non potest quàm illius voluntas, qui diuidit singulis prout vult, quiq; potest ex eadem mãsã facere vas, aliud quidem in honorem, aliud verò in contumeliam.

SECTIO V.

An Deus velit omnes homines saluos fieri.

Magnam huius quæstionis solutio lucem dabit iis, quæ præc. sect. dicta sunt; si enim vera sit in Deo voluntas, vt omnes homines salui fiant, sequitur, vt iisdem sufficientia ad salutem gratiarum auxilia præbeat, cum aliter intelligi non possit, quòd ei talis voluntas insit; cum bene velle Dei respectu creaturarum, nihil aliud sit quàm benefacere.

Ad faciliorem autem propositæ quæstionis resolutionem, prænotandum est duplicem in Deo voluntatem à Theologis distingui, vt tract. 2. cap. 4. dictum est, antecedentem scilicet & consequentè; huius diuinæ voluntatis distinctionem agnouerunt SS. Patres, vt constat ex loco citato, & adhuc plenius ex infra dicendis constabit. Antecedens illa est, qua Deus aliquid ex se vult ante præuisionem cooperationis creaturarum liberarum; consequens verò, qua faciendum aliquid decreuit, præuisis creaturarum liberarum bonis vel malis actionibus.

Cer-